

अत्र ऋग्यजुर्गमनं प्राणनाशमात्रेण अतएव निरयस्थमिति वक्ष्यति ॥ १२ ॥ निरयस्थमिति ॥ ननु भगवता हतस्य मृतिसमये भगवद्दर्शनवतः कथं निरयस्थत्वमिति
 चेन्न अत्युग्रस्य ब्रह्मवधकर्मणः फलस्यावश्यं भोक्तव्यत्वेनादौ भगवदिच्छयैव निरयभोगपूर्वमुत्तमपदप्राप्तेः सत्वेनादोषात् ॥ १३ ॥ कुलाधम कुलेनाधम ॥ १४ ॥ १५ ॥
 ॥ १६ ॥ गर्विता अति न कथयंतीत्यन्वयः ॥ १७ ॥ अकृतात्मानः कल्मषचित्ताः ॥ १८ ॥ कलुषं व्यपदिशन्कुलीनत्वं प्रकटयन्मृत्युकाले तत्तुल्यशुद्धकाले संप्राप्ते अप्र
 स्तवे अप्रस्तावे घञभावआर्षः ॥ स्वस्तवरूपं वचनं कोभिधास्यति न कोपीत्यर्थः ॥ अहमासादितोराजेति रामोक्तेरिदमुक्तवान् ॥ १९ ॥ कथनेन प्राक्कृतेन ते त्वया सर्व
 येत्वयादंडकारण्येभक्षिताधर्मचारिणः ॥ तानद्यनिहतः संख्येससैन्योनुगमिष्यसि ॥ १२ ॥ अद्यत्वांनिहतंवाणैः पश्यंतुपरमर्षयः ॥
 निरयस्थंविमानस्थायैत्वयानिहताः पुरा ॥ १३ ॥ प्रहरस्वयथाकामंकुरुयत्तंकुलाधम ॥ अद्यतेपातयिष्यामिशिरस्तालफलंयथा ॥
 ॥ १४ ॥ एवमुक्तस्तुरामेणक्रुद्धः संरक्तलोचनः ॥ प्रत्युवाचततो रामं प्रहसन्क्रोधमूर्छितः ॥ १५ ॥ प्राकृतान्राक्षरान्हत्वायुद्धेदशरथा
 त्मज ॥ आत्मनाकथमात्मानंअप्रशस्यंप्रशंससि ॥ १६ ॥ विक्रान्ताबलवंतोवायेभवंतिनरर्षभाः ॥ कथयंतिनतेकिंचित्तेजसाचाति
 गर्विताः ॥ १७ ॥ प्राकृतास्त्वरुतात्मानोलोकेक्षत्रियपांसनाः ॥ निरर्थकंविकल्पंतेयथारामविकल्पसे ॥ १८ ॥ कुलंव्यपदिशन्वीरः स
 मरेकोभिधास्यति ॥ मृत्युकालेतुसंप्राप्तेस्वयमप्रस्तवेस्तवं ॥ १९ ॥ सर्वथातुलघुत्वंतेकल्पनेनविदर्शितं ॥ सुवर्णप्रतिरूपेणतमेनेवकु
 शाग्निना ॥ २० ॥ नतुमामिहतिष्ठंतंपश्यसित्वंगदाधरं ॥ धराधरमिवाकंप्यंपर्वतंधातुभिश्चितं ॥ २१ ॥

धैवात्मनोलघुत्वं दर्शितं यथा सुवर्णप्र
 तिरूपेण स्वर्णतुल्यरूपेण पित्तलेन कुशाग्निना स्वर्णादिशोधनाग्निना तमेन यथा स्वस्य कृष्णवर्णत्वरूपं लाघवं दर्शितं भवति तद्वत्तापात्पूर्वं हि तत्र स्वर्णताबुद्धिः सा तापे
 यथा नश्यति तथा त्वया स्वस्मिन्स्थिता प्राक् शूरत्वबुद्धिः कथनेनापहतेत्यर्थः ॥ तुपाग्निनेतिपाठांतरं ॥ २० ॥ अयमेव ते कथने हेतुरित्याह ॥ नत्विति ॥ गदाधरं मां य
 तोनपश्यसि सारतो न जानासि अतोविकल्पसे इत्यन्वयः ॥ धराधरमितिपर्वतविशेषणं तेन कुलाचलसादृश्यबोधनं ॥ २१ ॥